

gaas frem paa forstjellig Maade mod disse Fisferedsskaber, hvilket let faar udseende af Vilkaarlighed og vil funne skade nogle Fiskere og begunstigede andre. De andrage derfor om, at det i Lov af 9de Marts 1872 indeholdte forbud mod Fiskeri med Bundslebevaad maa blive ophevet eller indskrænket til at gjelde Nedskaber med en vis, i Loven tydelig betegnet, voer Bægt, eller, saafremt dette ikke kan ske, der da maa udkomme en authentisk Fortolkning af den nugældende Lov, der kunde bevirke en ensartet Fremgangsmaade fra Autoriteternes Side. — Endvidere udtale Andragenderne sig for, at Aalefiskeriet med Vaad indskrænkes til Maanedene Juni, Juli og August, horved man vilde opnaa, at Aalene, hvis Yngletid falder i Føraarsmaanederne, kunde faae mere Ro til at yngle.

Foreslaas af Udv valget ligesom Nr. 1 henvis til Indenrigsministeren.

9. Fra tre Fiskere ved Randers Fjord angaaende Fiskeriet i den nævnte Fjord (indbragt den 15de November 1879 af Folkethingsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds, S. Andersen).

Andragenderne beklage sig over, at Folk, som bo ved Fjordens Munding, 2 Gange om Året, naar Fiskene ellers trække ind i Fjorden for at yngle, spærre Fjordmundingen saaledes med Garn og Riser, at det saa godt som bliver umuligt for Fiskene at komme ind i Fjorden, hvilket har til Følge, at Fiskemængden i denne aftager, og mange Smaafolk, som hidtil for en væsentlig Del have ernæreret sig ved Fiskeri, trues med at blive brydelse. De Paagjældende bede derfor Folketinget om at gøre sig til Talsmand for, at der maa blive truffet Forholdsregler til ikke at forbyde de Folk, der bo ved Fjordmundingen, at fiske, men at de maa blive henvist til at fiske paa samme Maade som Fiskerne længer inde ved Fjorden. — Et vedlagt, med talrige Underskrifter forsynet Andragende i samme Retning har været tilstillet Indenrigsministeriet, som har svaret, at der ikke ad Lovens Bei kunde gjøres Noget til Afhjælpning af det paallagede Onde.

Foreslaas behandles som Nr. 1.

10. Fra Formanden for Danmarks Lærerforenings Bestyrelse om en Ordning af Skolevesenet paa Basis af det af Regeringen forelagte Lovforslag (indbragt den 15de November 1879 af Folkethingsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds, Klein).

Andragendet er med Indbringerens Samtykke tilstillet Folketingets Skoleudvalg.

11. Fra Grosserer-Societetets Komite i København om fuldstændig Ophevelse af Skibsafgiften (indbragt den 3die December 1879 af Folkethingsmanden for Københavns 5te Valgkreds, Bille).

Andragendet, der er ledsgaget af 3 Bilag, indeholdende tidlige Udtalelser af Komiteen om det paagjældende Emne, lyder i sin Højhed saaledes:

Grosserer-Societetets Komite. København, den 26de November 1879.

Komiteen har i en Række af Aar, saa ofte der til har været Anledning, taget Ordet for Reduktion og Ophevelse af Skibsafgiften. Denne Afgifts Skadelighed er ogsaa næsten fra alle Sider erkendt; det er mangfoldige Gange paavist, at den virker som en Transitafgift paa Barehandelen, medens den nærmest er beregnet som en Afgift, der skal leve traffe Skibene. I lang Tid næredes den Illusion, at det var fremmede Nationers Skibe, der væsentlig udredede denne Afgift, idet man oversaa, at det var Barerne, der ved en forhøjet Prægt maatte refundere Skibets extra Udgifter, saaledes, at det tilføjdts blev Konsumenterne i Indlandet, der kom til at betale Afgiften derved, at Prisen paa Barerne blev fordyrret gennem Fragten. Komiteen skal ikke her paam fremdrage de udførlige Argumenter for Ophevelse af Afgiften eller doole ved det Uhensigtsmæssige og Unaturlige i, at Barer, der føres ad Søveien, bestattes gennem Skibsafgiften, medens Bareførslen paa Jernbane ikke alene er fri, men endog begunstiges ved billige Godstarer. I Komiteens Andragende til Rigsrådet af 25de Januar 1858 samt Skrivelser til Finansministeriet af 28de December 1869 og 3die Januar 1870, hvoraf Kopier vedlægges har man udførlig udtalt sig om Sagen.